

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Materia scriptorium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

super rationem, cur hos gradus sic nominaverit, afferit Luvius de Palma, quod scilicet hi gradus contemptum omnium divitiarum & honorum, & vires, bonamque dispositionem ad infamiam & vilipensationem subeundam exigunt, quae omnia sine profunda humilitate fieri non possunt.

Quarto hos gradus à S. Patre facienda electioni præposito fuisse, sed quod hæc electio maximè pendeat ex abstractione à rebus temporalibus, animiq; subjectione ad Deum, quæ utraque dispositio per hos tres gradus obtinetur.

Materia Scriptionis.

Pro hac hodie materiam copiosam axiomata quædam spiritualia dabunt; hæc enim sunt quasi firmi lapides, ex quibus fundamentum Christianæ perfectionis construi debet, ad quos in memoriam & animum jaciendos sequentibus verbis hottatur Origenes hom. 26. in Lucam : *Antequam erat tempes̄as, antequam ventorum flatus consurgant, & intumescant fluminia, omne studium ad edificiorum fundamenta certamus: edificemus domum nostram firmis lapidib⁹, ut, cū durus turbo surrexerit, ostendamus nos habere edificationem supra firmam petram Christum I E S V M. Ut autem ejusmodi axiomata in promptu habeas, sequentem in modum annotari possunt.*

Axiomata Vitæ Spiritualis.

I. *Nemo bonus, nisi solus DEVS*, Luc. 18. intellige substantialiter, & à se. Hinc DEVS Moysi Exod. 33. *Veni, ego ostendam omnē bonum tibi.*

II. *Fecisti nos, Domine, ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.* S. Augustinus l. 1. Conf. hinc DEVS triangulare cor fecit, ut innueret, à solo DEO uno & trino, non autem à circulari Mundo impleri illud posse.

III. *Dulcissim⁹ ex ipso fonte petuntur aquæ; quia ex illo puris, recentiis, copiosi⁹ hauriuntur.* Hinc DEVS Jerem. 2. queritur: *Me dereliquerunt fontem aquæ vivaæ.*

IV. *Gustato Spiritu despit omnis caro:* hinc S. David horatur Ps. 33. *Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus.*

V. *Nihil malum, nisi peccatum: quia hoc solum separat*

N 4

à sum-

à summo bono, vel minuit possessionem illius. Hinc S. Bonifacius 1. c. 3. quis est, inquit, qui noceat eobis, si boni amici dicuntur.

VI. Tantum proficies, quantum tibi vim intuleris. Thomas Kemp. l. 1. c. 25. quia, cum seclusus hominius ad malum proni sunt, necesse est, ut, quanto violentius se à malo abstrahatur, tanto propinquius ad summum bonum accedat. Huius SS. Ignatius, & Franciscus Xaverius nihil magis, quam actoriam sui commendabant.

VII. Si vitam muta vitam. S. Augustinus. quia in tantando vita tua imperfectam, moretis tibi, quantum autem mortalius tibi, tantum Deo vivis, qui est vita vera, jucunda, secura, perenne.

VIII. Omnis gloria Filia Regis ab intus. Ps. 44. q. 1. omnis gloria hominis in possessione summi boni, quae a amorem obtinetur, consistit; amor autem intrinsecus est nimis. Hinc meritò DEVS per Prophetam Jer. c. 9. hominum: Non glorietur sapiens in sapientia sua: Non glorietur fortis in fortitudine sua: Non glorietur dives in vestitis suis: sed in hoc glorietur, qui gloriatur, scilicet nō s'esse me.

IX. Optima vita optimus DEI cultus. Senequa in polo quia optima vita est vita beneplacito & voluntati DEI conformis; nemo autem DEVm magis colit, quam qui ejus voluntatem perfectè implet; hinc S. Augustinus in Ps. 150. c. 1. cit: Vis semper laudare DEVm: benefac omnia, quae facias; Semper laudasti DEVm.

X. Recte novit vivere, qui recte novit orare. S. Augustinus ho. 40. quia duo media ad vitam recte instituenda sunt necessaria, illustratio intellectus, & motio voluntatis; sed autem utrumque per orationem recte institutam obtinetur.

XI. Tantum DEVs apponit ad adjutorium, quantum addimus ad studium. Cæsarius hom. 3. ad Monach. Quid quando homo facit, quod in se est, tunc præparatio hominis ad gratiam habet necessitatem ad id, ad quod ordinatus est DEO, non quidem necessitatem coactionis, sed infallibilitatis, quia intentio desistere non potest, uti S. Thomas 1. q. 112. a. 3. discrit.

XII. Summa patientia, summa scientia; quia haec sententia, scilicet nō s'esse recte pati, est summè necessaria, utilissima, fundata.

Hinc S. P. honorifica, unde S. Paulus aperte 2. Cor. 2. dixit: *Non ju-
ni amus discivis, me scire aliquid inter eos, nisi IESVM Christum, & C
hunc crucifixum.*

XIII. *Opinio, non tribulatio nos cruciat:* quia tribula-
tio mala in se non est, cum summam recte accipientibus uti-
larem afferat; sed opinio de illa malam facit; cum igi-
udicemus. Hoc turbam ex earum adventu, non alios culpemus, sed nos
quād ipsos, id est, opiniones nostras, ait recte Epictetus. c. 10.
Eccl.

XIV. *Prima Virtus Monachi est, hominum judicia con-
temnere.* S. Hieronymus in epist. ad Pammach. quia cūm
humana judicia plerumque valde distorta sint, id est, con-
traria recta rationi, nihil unquam recte ageret, qui talibus
judicijs velut regulæ suas actiones conformat. Hinc S. Pau-
lus 1. Cor. 4. dixit: *Mibi autem proximmo est, ut à vobis
judicer, aut ab humano die.* Si enim hominibus placarem,
non gloriari.

XV. *Perfectio maxima in minimis.* Quia in his major
difficultas superanda est, atque adeo amor Dei, in quo per-
ficiō consistit, magis exercetur; hinc S. Ignatius, teste Ni-
colao Lyræ l. 1. apoph. 5. ad quendam sic scripsit: *Libentis-
i DEI con-
sime audimus, te inter fratres infima querere, & ultima at-
que minima consecrari;* nam magnitudo humana mentis
non in essa est, ut magna ex suo sensu quis eligat, & am-
pliatur, sed ut ad minima se extendat. Perge igitur exer-
ceti in minimis, ut maxima aeterna vita promerear-

XVI. *Qui abstiens est, adjicit vitam.* prov. 21. quia,
dum sanitatem corporis conservat, vitam quoque corpora-
le adjicit; & dum ad spirituales actiones ritè peragendas
agitor per abstinentiam efficitur, spiritualem quoque vitam
gratia & gloria non mediocriter auget.

XVII. *Qui se humiliat, exaltabitur* Luc. 14. nam I. ex-
altatur ad majorem amicitiam Dei, ut S. Augustinus in ps.
26. indicavit dicens: *Vis esse exaltatus? esto humilius, quia
surgimus sancti, cum fuimus humiles.* II. Exaltatur ad
officia digniora; quia Deus infirma mundi eligit, ut con-
fundat fortia. III. Exaltatur ad famam maiorem, quia glo-
ria sequitur fugientes.

XVIII. *Omnia nostra aliena sunt, solum tempus noster est.* Seneca. quia temporis solius perfectum dominum habemus; hinc tam sollicitè monet Apostolus ad Eph. 5. 17. *dete, Fratres, quomodo caute ambuletis, non quasi infantes, sed quasi sapientes, redimentes tempus.*

XIX. *Obediens loquetur virtutiae.* prov. 21. quia timet demonem; quia per solles voluntates nostras proprie- nos impugnant, atque adeò dum haec alijs perfecte per edientiam subjicitur, arma dæmonis infringuntur. Hic Gregorius in 4. Reg. c. 4. cateris virtutibus, inquit, dum impugnamus, obedientiam vincimus. II. Vincet carnem propriam; expedit enim inferius subjici superiori, inquit S. Augustinus, ut is, qui subjici vult id, quod inferius subjiciat se superiori suo. Tum maior, tibi minor. Tunc sibi caro. Hinc Thomas Kemp. l. 2. c. 13. monet: Defigitur celerriter superiori tuo te submittens, si carnem priam optas subjugare. III. Vincet iniucos; quia complacerint Domino via ejus (id quod maximè per obedientiam fieri solet) etiam iniucos convertet ad pacem; certè, cum sit vir secundum cor Dei, brachium Dei confortabit eum. IV. Vincit difficultates in actionibus occurrentes: quia, cum faciat cum Ezechia mandata, quæ pater Dominus, cum ipso quoque Dominus erit, & in cunctis, quæ processerit, sapienter se geret. V. Vincit tribulaciones: quia obedienti perinde ut diligentí opinia convergent in bonum.

XX. *In Christianis non exordia laudantur, sed finis.* Hieronymus l. 1. contra Jovin. nam incassuna bonum agatur, si ante vitæ terminum deseratur; & frustra velociter currit, qui, priusquam ad metas venerit, deficit, ut S. Gorius l. 1. mor. recte pronunciauit.

EXERCITIA TERTIÆ HEBDOMADE.

Hæc tenus in superiori hebdomada consideratum est, ratione Christus Dux & Magister noster prima duo facia hominis Christiani, scilicet abstinere, Engere, docere.